

Tovværk - Fagudtryk

Knob:

Et knob er en knude, som bindes på et eller flere tove for at sammenføje disse eller lave øjer på tovet. Der er altså kun tovet involveret. Eksempel: Råbåndsknob og flagknob.

Stik:

Et stik er en knude, som bindes omkring et emne eller fast til et emne. Et stik er således designet til at skulle anvendes sammen med en anden genstand. Eksempel: Dobbelt halvstik og pælestik.

Langtov:

Det stykke af rebet der kommer lige efter den faste part. – den del af rebet, der modtager trækket.

Ende:

Hermed menes oftest enden af en længde reb, hvorpå der bindes et knob.

Tampen:

Tampen er den ende af rebet, hvormed knobet udføres.

Faste part:

Den del af rebet, som er fikseret eller under trækspænding – i modsætning til den ende, der er fri (tampen), og hvormed knobet bindes.

Bugt:

En bugt er en åben løkke på et reb. – En bugt er den slappe del af et reb, der strækker fra tampen til langtovet. Det kan formes til et øje, når rebet bøjes helt tilbage mod sig selv.

Øje eller tårn:

Et øje eller en tårn er en lukket løkke på et reb. – Den del af et reb, der er bøjet sådan, at dets to parter mødes eller krydser hinanden. Det er også betegnelsen for en bøjning udført på enden af en længde reb som for eksempel er taklet eller splejset fast.

Rundtårn:

En rundtårn er halvanden tårn rundt om en pæl eller et andet reb.

Kinke:

Navn for en bugt på et reb, som kan ødelægge rebet, hvis det kommer under træk.

At hale tot:

At hale tot vil sige at stramme rebet an.

Kæntre:

Man siger at et knob kæntrer, hvis dets form ødelægges, det løsnes eller slipper helt, når det kommer under spænding. Nogle knob kæntrer man med forsæt som en metode til at binde eller løsne dem på.

Rebet sanser:

Rebet sanser, når det i et knob eller stik trækker sig så stærkt sammen om et andet reb, at dette derved fastholdes.

Rebet bekniber:

Rebet bekniber, når det sanser så stærkt, at det kiler sig fast og er vanskeligt at løse op.

Rebet skrænses:

Rebet skrænses, hvis det ikke holder, men glider.

Butt-enden:

Denne er den tykke del af et forfang, som er den sektion, der er fastgjort til en kasteline. Det er normalt monofilament med en brudstyrke på 9-10 kg. Sommetider anvendes dog vævet monofilament.

Bændsel:

Fastgørelse eller surring ved at binde med rundtårn af garn.

Dobbelt line:

En dobbelt line ligner et øje, men begge dele af linen kan bruges sammen i stedet for at arbejde med øjet, som linen danner.

Fastgørelsesknob:

Et knob, hvormed man sikrer et reb til en pæl, ring, lægte eller til et andet reb. De fleste af disse knob kaldes også stik.

Fid (Træpren):

En tilspidset træpind, der bruges til at arbejde på kordeler eller til at løsne disse med.

Garn:

Grundelementet, som reb og snor fremstilles af

Kabel:

Et meget tykt reb eller ankertrosse eller kæde.

Kabelslået:

Tovværk der består af tre højreslåede reb, som er snoet venstre om hinanden til et tykkere nislået reb eller kabel.

Kalv (Hjerte):

Den inderste del af et reb eller platning af mere end tre kordeler og desuden i de fleste vævede liner. Den kan bestå af en løst snoet kordel eller et bundt af parallelle garn og løber på langs af et større reb.

Tovværk - Fagudtryk

Karabiner:

Koblingsled af metal med en sikkerheds-lukkemekanisme. Anvendes til klatring

Kernmantel:

Et moderne syntetisk reb bestående af en glat yderbeklædning af tæt vævede fibre og en kalv af multifilament.

Klampe:

Et lille stykke træ eller metal med udragede ender, hvortil et reb kan fastgøres.

Ters:

F.eks. råbåndsknobet er let at løse igen, og det kan udføres, selv om der er et begyndende træk i rebene. Ved hårdt træk anbringes en ters – træpind – på tværs i knobet.

Kordel:

Flere garn snoet sammen i modsat retning end garnene selv. Reb fremstillet af kordeler kaldes slået line i modsætning til flettet eller vævet line.

Kvadratflettet:

Reb med 8 kordeler. Stærkt og fleksibelt. Kordelerne er placeret parvis og de to par er snoet med uret og de to andre mod uret.

Line:

Fællesbetegnelse for tovværk uden nogen specificeret anvendelse, skønt ordet dog kan bruges i forbindelse med reb med en defineret anvendelse, f.eks. flagline.

Løst slået:

Et let snoet reb.

Merlespiger:

Et hærdet stålredskab beregnet til at adskille rebets kordeler ved splejsning eller takling. Er meget godt at have ved hånden når knob eller besnøringer er blevet våde, og derfor meget stramme.

Merling:

En tynd line af to kordeller, som oftest er løst snoet. Den anvendes til tacklinger på enderne af reb og kabler, for at forhindre at de flosser.

Platning:

Flettet tovværk udført i flad, rund eller firkantet form af mellem tre og ni snore.

Reb:

Tykt, stærkt tovværk, der måler mere end 25 mm i omkreds, fremstillet af sammensnoede kordeler af fibre.

Retslået:

Betegnelse for højreslået reb.

Rundtørn

En omgang af et reb, dvs. knobets grundelement. En rundtørn udføres normalt ved at føre tampen rundt om den faste part eller et øje.

Sammenføjningsknob:

Det er som ordet siger, betegnelsen på et knob beregnet til at binde to ender reb sammen med.

Slækket:

Den del af rebet, der ikke er under trækspænding.

Slået:

Retningen på snoningen af kordelerne, der gør rebet til enten venstre- eller højreslået.

Snor:

En line med en diameter på mindre end 10 mm fremstillet af adskillige stramt sammensnoede garn.

Splejse:

Betegnelse for at sammenføje enderne af reb ved at flette kordelerne.

Stik:

At fastgørelsesknob.

Stopper:

Et kort stykke reb eller kæde, der begrænser løbet af en line eller holder linen, mens den fastgøres.

Tackle:

Betegnelse for at sikre enden af et reb eller en kordel mod at flosse. Dette kan gøres enten ved hjælp af en masse rundtørn med garn, eller ved at splejse enden med sig selv.

Tamp:

Den del af et reb man anvender til at binde et knob – den "arbejdende del". – Det modsatte af et langtov.

Tovværk:

Fællesbetegnelse for reb og liner.

Trosse:

Et reb eller kabel, der er tykt nok til bugsering eller forøgning. Har normalt en omkreds på 13-60 cm.